

Τρ. Διοικ. Πρωτ. Πειραιώς 3186/1990

Πηγή: ΕΔΚΑ, ΛΓ' 1991, σελ. 315

Περίληψη: Ως εργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε βίαιο συμβάν γενεσιουργό αναπηρίας κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτή. Επίσης το συμβαίνουν κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου στον τόπο της εργασίας του ή την αποχώρηση από αυτήν εφόσον υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εισηγητής: κ. ΔΗΜ. ΡΑΙΚΟΣ

Δικηγόροι: κ.κ. Ιωάν. Δέδες, Παν. Σιβίλιας

Με την κρινόμενη προσφυγή ζητείται παραδεκτά η ακύρωση της υπ'αριθμ. 70 / Συνεδρίαση 12/ 9.2.1988 αποφάσεως της ΤΔΕ του Τοπ. Υπ/τος Αγ. Σοφίας του ΙΚΑ με την οποία κρίθηκε ότι το ατύχημα που συνέβει στην καθής η προσφυγή ασφαλισμένη του ΙΚΑ την 29.1.1988 είναι εργατικό και έτσι έγινε δεκτή σχετική ένσταση (ενδικοφανής προσφυγή) της ως άνω ασφαλισμένης κατά της υπ'αριθμ. 1407/5.2.1988 αποφάσεως του Δ/ντή του προαναφερομένου Υπ/τος, με την οποία αυτό (το ατύχημα) είχε χαρακτηριστεί ως μη εργατικό.

Επειδή, ο Α.Ν. 1846/1951 (Α 179) στη μεν διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 8 χαρακτηρίζει ως ατύχημα "το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και την επαγγελματικήν ασθένειαν", στη δε παρ.1 του άρθρου 34 ορίζει ότι: "Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφάλισεως δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα οφείλεται εις βίαιον συμβάν, επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν....". Από τον συνδυασμό των διατάξεων αυτών συνάγεται ότι ως εργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε βίαιο συμβάν, γενεσιουργό αναπηρίας που παρακωλύει την εργασία, που επήλθε κατά την εκτέλεση της εργασίας ή με αφορμή αυτή και τελεί προς αυτή, άμεσα ή έμμεσα, σε σχέση αιτίου και αποτελέσματος (πρβλ. ΣτΕ 2584/1978,

2717/1982, 1160, 4697/1983, 2974/1984, 1439/1985, 1651/1986, 3475/1987). Ως εργατικό δε ατύχημα θεωρείται και εκείνο που συνέβει κάτω από ανάλογες συνθήκες κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου στον τόπο της εργασίας του ή την αποχώρηση από αυτήν, αρκεί να υπάρχει στη συγκεκριμένη περίπτωση αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος (πρβλ. ΣΤΕ 3475/1987 ΕΔΚΑ 1988, 25, 350/1987, ΕΔΚΑ 1987, σελ. 402, 2717/1982, 4697/1983, 2974/1984 ΕΔΚΑ 1985, 402, 1439/1985, 1651/86). Από αυτά παρέπεται ότι αρκεί ο ασφαλισμένος να έχει την πρόθεση να φθάσει τον τόπο της εργασίας του ή να επιστρέψει στην οικία του από αυτή και να μη διακόπτεται με ενέργειά του η οποία αποβλέπει στην επίτευξη άλλου σκοπού καθ' οδό (πρβλ. Δ.Π.Θ. 2284/1985 αδημ. και Δ. Πρωτ. Χανίων 264/1989, ΕΔΚΑ ΛΒ' σελ. 102).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Η καθής, η προσφυγή ασφαλισμένη του ΙΚΑ με την από 29.1.1988 (υπ'αριθμ. πρωτ. 100/29.1.1988) δήλωση ατυχήματος που υπέβαλε γνωστοποίησε στο ΙΚΑ ότι την 29.1.1988 ημέρα Παρασκευή και ώρα 13.30 μ.μ. κατά τον χρόνο της αναχωρήσεώς της από το Υπ/μα του Ιδρύματος που εδρεύει στην Αγία Σοφία, όπου είχε μεταβεί προς θεώρηση του βιβλιαρίου ασθενείας της, και ενώ εβιάδιζε επί της ομωνύμου οδού Αγίας Σοφίας με κατεύθυνση την στάση του λεωφορείου προκειμένου να μεταβεί στον τόπο της εργασίας της στο Κερατσίνι, επί της οδού Κων/λεως 51, τραυματίστηκε από διερχόμενο αυτοκίνητο, κατά την διάρκεια προσπάθειας της να αποφύγει καταρρέοντα ύδατα από παρακείμενη οικοδομή, με αποτέλεσμα να υποστεί θλάση στο αριστερό πόδι. Ο Δ/ντής του Τοπ. Υπ/τος Αγίας Σοφίας, ο οποίος επιλήφθηκε, ακολούθως, της ως άνω δηλώσεως ατυχήματος, εξέδωσε την υπ'αριθμ. 1407/5.2.1988 απόφασή του, με την οποία χαρακτήρισε τον προαναφερθέν ατύχημα ως μη εργατικό, καθόσον αυτό δεν συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας της ασφαλισμένης ή με αφορμή αυτή, με την αιτιολογία (βλ. την από 5.2.1988 έκθεση έρευνας του υπαλλήλου του ΙΚΑ Σ.Σ.) ότι δεν υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας αυτής (ασφαλισμένης) και του επισυμβάντος ατυχήματος, αφού το ατύχημα δεν έλαβε χώρα κατά τη συνηθισμένη διαδρομή της τελευταίας από την οικία της, που κείται στο Κερατσίνι, προς τον προμνημονευόμενο τόπο της εργασίας της, αλλά σε άλλο τοπικό σημείο επί της οδου Αγ. Σοφίας. Κατά της

αποφάσεως αυτής η παθούσα ασφαλισμένη άσκησε ένσταση ενώπιον της Τ.Δ.Ε. του παραπάνω Υπ/τος, η οποία, με βάση τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά και ενόψει της επιδείξεως σε αυτή (Τ.Δ.Ε.) του βιβλιαρίου ασθενείας της ασφαλισμένης με ημερομηνία θεωρήσεως του από το Υπ/μα Αγ. Σοφίας του ΙΚΑ την 29.1.1988, έκρινε, με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση αυτής, ότι το ατύχημα συνέβη καθ' οδόν της καθής η προσφυγή προς την εργασία της και συνεπώς είναι χαρακτηριστέο ως εργατικό.

Επειδή, από τη συνεκτίμηση των παραπάνω πραγματικών περιστατικών και λαμβάνοντας ιδιαίτερα υπόψη: α) Το περιεχόμενο της από 5.2.1988 μαρτυρικής καταθέσεως, ενώπιον του αρμόδιου οργάνου του ΙΚΑ (βλ. την από 5.2.1988 έκθεση εξετάσεως μάρτυρα του υπαλλήλου του ΙΚΑ Σ.Σ. του Ν.Ν., εργολάβου της οικοδομής από την οποία προήλθαν τα καταρρέοντα ύδατα και αυτόπτη μάρτυρα του επισυμβάντος στην καθής η προσφυγή τροχαίου ατυχήματος, σύμφωνα με την οποία το εν λόγω ατύχημα έλαβε χώρα την 29.1.1988 ημέρα Παρασκευή και ώρα 13.30 μ.μ. στον τόπο και κατά τον χρόνο που περιγράφονται σε προηγούμενες σκέψεις, ενώ η ασφαλισμένη κατευθυνόταν στο λεωφορείο με προορισμό τον τόπο της εργασίας της στο Κερασίσι, β) την από 9.2.1988 βεβαίωση της εργοδότης εταιρίας της καθής η προσφυγή υπό την επωνυμία "B.M. A.E." κατά την οποία (βεβαίωση) η ως άνω ασφαλισμένη απασχολείται ως εργάτρια κλωστηρίου με εναλλασσόμενο εβδομαδιαίο ωράριο εργασίας και ώρες εργασίας, επί μιν πρωϊνής απασχολήσεως από 6 π.μ. μέχρι 14.00 μ.μ., επί δε απογευματινής από 14.00 μ.μ. μέχρι 22.00 μ.μ. γ) την προσημειούμενη από 29.1.1988 δήλωση ατυχήματος της Μ.Κ. προς το ΙΚΑ, υπογραφομένη από τον προαναφερόμενο μάρτυρα και την εργοδότης αυτής, στην οποία (δήλωση) αναφέρονται οι συνθήκες τελέσεως κατά τα προεκτεθέντα, του ατυχήματος και δ) ότι κατά την συγκεκριμένη χρονική στιγμή του ατυχήματος η καθής η προσφυγή ασφαλισμένη, έχοντας περαιώσει την θεώρηση του βιβλιαρίου ασθενείας της στο Υπ/μα Αγίας Σοφίας, εκινείτο στον τόπο του τροχαίου ατυχήματος επί της οδού Αγ. Σοφίας κατευθυνόμενη προς το Λεωφορείο με αποκλειστικό προορισμό την εργασία της στο Κερασίσι, χωρίς να παρεκκλίνει από την εν λόγω δρομολογηθείσα πορεία της προς τον τόπο της τελευταίας (εργασίας) για την επίτευξη άλλου ξένου σκοπού καθ' οδό, αφού το ατύχημα συνέβη, όπως αναφέρθηκε ήδη, μόλις 30' πριν από την έναρξη της

απογευματινής απασχολήσεώς της (13.30' - 14.00 μ.μ.), σε τόπο ενδιάμεσο μεταξύ εργασίας και τοπικής αφετηρίας προς αυτή, ενόψει του ότι ήδη είχε τεθεί σε κίνηση η αιτιώδης διαδρομή της ασφαλισμένης για τον τόπο της εργασίας με την πρόθεσή της να φθάσει σε αυτήν, το Δικαστήριο κρίνει ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της εργασίας της ασφαλισμένης και του βιαίου συμβάντος (ατυχήματος) που συνέβη σε αυτή την 29.1.1988 ημέρα Παρασκευή και ώρα 13.30 μ.μ. στον Πειραιά και συνεπώς το ως άνω ατύχημα, αφού προκλήθηκε με αφορμή την εργασία της ασφαλισμένης, πρέπει να χαρακτηριστεί ως εργατικό και θεμελιώνει δικαίωμα της καθ'ης η προσφυγή για τη λήψη των νόμιμων παροχών από το ΙΚΑ. Επομένως, η ΤΔΕ του άνω Υπ/τος η οποία δέχθηκε με την προσβαλλομένη απόφασή της όσα αναφέρονται στην αμέσως προηγούμενη σκέψη, ορθά ερμήνευσε και εφήρμοσε τις προσημειούμενες διατάξεις του Α.Ν. 1846/1951, καθώς επίσης ορθά εκτίμησε το υφιστάμενο αποδεικτικό υλικό, απορριπτόμενων ως αβάσιμων των αντίθετων σχετικών ισχυρισμών του προσφεύγοντος Ιδρύματος.

Επειδή, ακολούθως και δοθέντος ότι δεν προβάλλεται άλλη συγκεκριμένη αιτίαση κατά της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξεως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η κρινόμενη προσφυγή.